

**ТРАНСКРИПТ АУДИО ЗАПИСА
СА ОБЈАВЉИВАЊА ПРЕСУДЕ
ДАНА 20. МАРТА 2015. ГОДИНЕ**

Председник већа: Добар дан свима, седите.

Констатује се да су на објављивање пресуде приступили:

-заменик тужиоца за ратне злочине Милан Петровић и оптужени Поп Костић Бобан.

На претрес није приступио бранилац оптуженог адвокат Теодор Гаврић.

Молим Вас устаните.

Суд је након већања и гласања, донео следећу

У ИМЕ НАРОДА

ПРЕСУДУ

Оптужени ПОП КОСТИЋ БОБАН са личним подацима као у списима предмета,

К Р И В Ј Е

Што је:

За време оружаног сукоба на територији Босне и Херцеговине који се водио између оружаних формација на страни Српског, Бошњачког и Хрватског народа у периоду од 1992. године до 1995. године као припадник Прве посавске пешадијске бригаде Војске Републике Српске ВП 7410 Брчко, као војне јединице на страни српског народа, кршио правила међународног права из члана 3. став 1. тачка а) IV Женевске конвенције о заштити грађанских лица за време рата од 12. августа 1949. године (која је ратификована Одлуком Народне Скупштине ФНРЈ, „Сл. лист ФНРЈ“ бр. 24/50) и правила из члана 4. став 2. тачка а) Допунског протокола II уз Женевске конвенције о заштити жртава немеђународних оружаних сукоба од 12. августа 1949. године, на тај начин што је 10. маја 1992. године у формираном логору „Лука“ у Брчком, затворено цивилно лице оштећеног Буквић Мухамеда из Брчког телесно повредио и психички мучио, тако што је оштећеног извео из просторије где је био затворен и одвео у једну канцеларију објекта логора „Лука“, где му је прво наредио да на папиру напише своје име и датум кад хоће да га убију, да би потом стиснутом шаком десне руке на којој је имао метални боксер, оштећеног ударао по лицу и глави, а за које време туче је у левој руци држао нож те тако оштећеног телесно повредио и психички мучио стварањем код њега страха за живот и телесни интегритет високог интензитета,

- чиме је извршио кривично дело ратни злочин против цивилног становништва из члана 142 став 1 Кривичног закона СРЈ,

Па га суд применом напред наведеног законског прописа и одредби чланова 5, 33, 38, 41, 42 ст. 1 тач. 2 чл. 43 ст. 1 тач. 1 КЗ СРЈ

О С У Ђ У Ј Е
НА КАЗНУ ЗАТВОРА У ТРАЈАЊУ ОД
2 (ДВЕ) ГОДИНЕ

На основу чл. 258 ст. 4 ЗКП оштећени ██████████ се ради остваривања имовинско-правног захтева упућује на парнични поступак.

На основу одредбе чл. 261 ст. 2 тач. 1, 7 и 9, чл. 262 и 264 ЗКП окривљени Поп Костић Бобан се обавезује да плати суду на име трошкова кривичног поступка износ од 263.862,86 динара, од чега трошкови за сведоке и вештачења износе 248.862,86 динара, а трошкови судског паушала у износу од 15.000,00 динара, у року од 3 месеца од дана правноснажности пресуде.

Чули сте одлуку овог судског већа, Поп Костић је оглашен кривим за кривично дело ратни злочин против цивилног становништва из члана 142 став 1 КЗ СРЈ и осуђен на казну затвора у трајању од 2 године.

Ми смо током суђења овде и спровођења главних претреса извели бројне доказе саслушањем сведока, извођењем писмене документације. Неке сведоке нисмо могли непосредно саслушати у том делу је основана примедба браниоца оптуженог да на претресу није саслушан непосредно сведок оштећени ██████████. Овом сведоку суд је поклатио веру у потпуности, јер имамо два његова исказа, један који је дао 1997. године, дакле непосредно након ових догађања о којима смо расправљали, пред Кантоналним судом у Тузли у поступку који се водио против овог другог окривљеног ██████████. Он је ту детаљно испричао шта му је радио Поп Костић Бобан док је он као цивилно лице био затворен у логору „Лука“. Дакле причао је да му је дао папир, да му је рекао напиши име и датум кад желиш да будеш убијен, а потом га је ударао тако што је ставио боксер на скупљену шаку, на песницу десне руке, а у левој руци је држао нож. Ударао га је у пределу лица, носа, уста и изнад ока. Да је то тако, ██████████ је потврдио и у свом исказу који је дао 2010. године пред Аустралијском федералном полицијом. Ради се о човеку који има сада 66 година. У време када је давао тај исказ он је био стар 61 годину, живи у Аустралији и заиста је било тешко, готово немогуће њега довести овде да непосредно сведочи што би много олакшао посао суду, али обзиром на његове здравствене проблеме.

У списима предмета налази се медицинска документација о човеку који је изузетно болестан, то су вештаци све прегледали и изјаснили се о његовом здравственом стању. Он је имао операцију карцинома на плућима, имао је анеуризам операцију, затим има повишен холестерол, психички се лечио од 1974. године, дакле лечио се још у Брчком јер смо у међувремену и то прибавили, здравствени картон и налаз лекара све шта је и када се јављао лекару и кад се психички лечио. Он болује од шизофреније, међутим ми смо и то имали у виду па смо одредили комисију вештака, јуче сте слушали вештака Јовановића који је давао свој налаз заједно са вештаком Надом Јанковић психологом, који су извршили увид у комплетну медицинску

документацију у списима за оштећеног ██████████ где су се детаљно изјашњавали. Тачно је да он болује од шизофреније од `74. године, али та болест има периоде прогресије и периоде ремисије, значи има периоде када он, пошто је стално под терапијом, под лековима, дакле он има периоде када се осећа добро, јер да би била болест у некој великој прогресији у том случају он свакако обзиром да је то од `74. године, значи 30 - 40 година већ болује од те болести он би до сад већ и умро и ко зна како би се прогресивно завршила та болест, него је очигледно да код њега та болест се одржава под контролом под медицинским третманом.

Осим тога, вештаци који су стручњаци су детаљно прегледали и медицинску документацију и ове његове изјаве на којима смо ми базирали и које смо прихватили које је дао пред Кантоналним судом у Тузли и у Аустралији, значи ради се о две изјаве. Бранилац оптуженог је јуче у завршној речи покушавао да укаже суду да се ради о различитим изјавама у неким одступањима. Међутим, веће је детаљно прегледало и једну и другу изјаву, од речи до речи апсолутно су идентичне изјаве у смислу догађаја, да му је оптужени дао папир, да му је рекао напиши своје име и кад желиш да будеш убијен, затим како га је он тукао, како га је тукао овај други, ██████████ који је такође био овде као сведок и који је осуђен на основу споразума у суду у Брчком где је добио 6 година, јер поред радње које је предузимао према ██████████ он је имао и друге заточенике које је психички мучио и неке жене које је силовао. Дакле хоћемо да кажемо на основу расположивог материјала које је суд имао овде налазимо да је ова пресуда заиста правична. Ценили смо и одбрану оптуженог који не спори да је критичном приликом кад се све ово дешавало био у Брчком, он је дао своје разлоге и објашњавао да је отишао у Брчко да тражи оца који је тамо отишао, јер је дете из мешовитог брака, мајка му је Муслиманка а отац му је из Лесковца, ишао је да тражи оца и брата, није их нашао у међувремену је био мобилисан и ступио је у бригаду и то Прву посавску пешадијску бригаду Војске Републике Српске у Војној пошти 7410 Брчко што он није ни спорио, рекао је да је био припадник те бригаде и та бригада се борила на страни српског народа. О томе постоји уосталом и писмена документација војне службе да је заиста био припадник те бригаде. Међутим у својој одбрани он наводи да је долазио два пута у овај логор „Лука“ али да никад никог није мучио, никад никог није ударао, него да је долазио са намером да извуче неке познанике, пријатеље између осталог и пријатеља његовог оца ██████████ и када је год долазио да је био наоружан да је остављао оружје - пиштољ и аутоматску пушку на портирници, улазио је у униформи и покушавао је да извлачи неке људе да их спасе из овог логора. Међутим, суд није могао прихватити у том делу одбрану оптуженог јер је у супротности са казивањем оштећеног чије је исказе суд прихватио а осим тога да су искази оштећеног заиста такви да је истина то што он прича, говори и само његово казивање. Дакле, оштећени не терети само оптуженог у смислу што је добио батине, што га је мучио, што га је изударао то стоји, али он говори неке друге ствари. Он поштено каже да му је Поп Костић рецимо сутрадан давао чак и цигарете, да га је пре тога нудио цигаретама, значи показује једну реалну ситуацију каква је и била, па и оно што иде у прилог оптуженог да покаже извесну дозу и хуманост код њега, а не само да је починио неки злочин.

Осим тога, саслушани су овде сведоци, ██████████ који је такође био у то време логору „Лука“ и који каже, децидно описује да је критичном приликом затекао у логору „Лука“ оштећеног ██████████ да је заиста исти био изубијан, да му је глава била у толикој мери отечена малтене како он објашњава до рамена, што потврђује исказ оштећеног да је заиста оштећени добио батине на начин који је описао и где је имао повреде у пределу носа, уста, изнад капка десног ока. Затим имамо исказ

██████████, реч је о сведоку чији смо исказ читали. Зашто? Зато што је тај сведок преминуо. То су учинили неспорним и тужилац и бранилац и оптужени, јер је човек из Брчког, преминуо је и у том случају смо читали његов исказ где он исто такође каже да је био заточен у логору „Лука“ у Брчком, да је такође препознао оштећеног ██████████, да се знају још из младости из Брчког и да га је једва препознао након што му се ██████████ обратио - да ли ме препознајеш и дај ми цигарету, и тад је тек кад је ██████████ проговорио он га је препознао јер је заиста исти био изобличне од батина у пределу лица, главе, тако да суд заиста није имао никакву сумњу у казивање ██████████ тим пре што је оштећени два исказа дао у периоду од 13 година. Ви не можете очекивати од особе која даје исказ у року од 13 година два пута да се за сваки детаљ идентично каже, али његов исказ је о битним стварима потпуно идентичан. Имали смо исказ сведока ██████████. Ради се о сведоку који живи у Сједињеним Америчким Државама. Овај сведок нема непосредних сазнања у вези са самим догађајем у логору „Лука“ и о томе када ██████████ био мучен и телесно повређиван, али овај сведок говори о оптуженом Поп Костић Бобану, каже зна га, сећа га се, да је долазио код овог ██████████ друга о коме је и сам оптужени причао да је хтео да му помогне и да га извуче из логора, да је долазио код њега кући у то време и сећа се да је Поп Костић долазио у униформи, да су му биле кржаве панталоне, да је носио оружје полуаутоматску пушку и аутоматску пушку, нож, и да се доста бахато понашао, хвалисао се како он врши чишћење.

Дакле, када све те доказе са којима је суд рапослагао доведете у везу, цените појединачно и заједнички онда заиста суд налази да су наводи тужиоца који су дати у оптужници по којој смо ми поступали апсолутно доказани. И за ово веће није било дилеме да се донесе било каква друга одлука.

Што се тиче казне, ради се о ратном злочину, Ви знате да су то дела која су заиста тешка и за која су предвиђене велике казне. Минимум је по закону који је тада важио и који примењујемо, а који је повољнији него садашњи закон, значи примењујемо онај који је повољнији за оптуженог, било предвиђено за чл. 142 ст. 1 КЗ СРЈ 5 година, максимум 20. Међутим, суд је нашао да на страни оптуженог Поп Костић Бобана постоје околности и то нарочито олакшавајуће околности, па смо му ту казну ублажили, а у осталом тужилац је отприлике такву казну и предложио. Зашто? Пре свега он је тада био млад човек имао је 28 година у време извршења дела. у међувремену Поп Костић Бобан се оженио, добио је дете, није никада осуђиван, ни раније, ни до сада, и још једна ствар заиста је протекло доста година, што указује да је он вероватно и схватио сам шта је све урадио јер му је понашање за сада примерно. Све то суд је ценио као нарочито олакшавајуће околности и ублажио казну испод законског минимума и осудио га на казну затвора на 2 године.

Што се тиче оштећеног он је на основу одредбе члана 258 став 4 ЗКП упућен на парницу ради остваривања имовинско-правног захтева, јер он овде није истакао имовинско-правни захтев па суд о томе није могао одлучивати.

Обавезан је окривљени Поп Костић Бобан да плати на име трошкова кривичног поступка 263.862,86 динара, то су трошкови за путне трошкове сведока за вештачења и 15.000,00 динара на име паушала, а све у року од 3 месеца од дана правноснажности пресуде, дакле суд му је дао један рок од 3 месеца да евентуално скупи овај новац, јер он каже да ради, да се издржава радећи приватно нешто у некој играоници, да месечно зарађује 200 еура.

Имали смо у виду и тезе браниоца који је овде јуче покушавао да пледира, да заиста суд није спровео принцип непосредности, међутим овај суд је у датим околностима урадио максимум што је могао. Ми смо покушавали дакле оштећеног [REDACTED] да позовемо да дође овде. Кажем због здравственог стања, због даљине где се налази, у Аустралији, човек није ни за очекивати да се овде појави. Затим смо успоставили са њим везу видео конференцију везу преко наше амбасаде и надлежних органа у Аустралији да покушамо да га саслушамо путем видео-конференцијске везе. Међутим, он је прво пристао потом смо поново пошто смо два, три пута покушавали да успоставимо везу, тада је пристао, а после тога нам је стигао меил у последњем тренутку пред претрес да он не жели да да изјаву видео-конференцијском везом, односно да се боји за своју сигурност, за сигурност своје породице која се налази у Брчком. Затим је суд послао меил њима у уверавању да нема опасности по његову сигурност, да живи далеко, да је сад Поп Костић породичан човек, оженио се, да нема никакве опаности. Онда је он тражио да евентуално буде саслушан путем телефона, међутим телефон као начин саслушања Законик о кривичном поступку не предвиђа, тако да ми то нисмо могли прихватити и једино оно што нам је остало јесте да смо морали да читамо ове исказе.

Ето то би било све. Против ове пресуде, она није наравно коначно, против ње странке имају право у року од 15 дана од дана када приме писмени отправак пресуде.

Довиђења. Хвала.

Довршено у 12,55 часова.

Записничар,

Председник већа-судија